

7^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

18 Σεπτεμβρίου 2024

Απομαγνητοφώνηση τοποθέτησης Προέδρου ΣΑΤΕ Ζαχαρία Αθουσάκη στο πλαίσιο συμμετοχής του σε πάνελ με θέμα:

«Οι μεγάλες προκλήσεις στα έργα - Πως θα βελτιωθεί η ωρίμανση και θα θωρακιστεί η εύρυθμη υλοποίηση στις κατασκευές»

Ουσιώδης επισήμανση:

Το πάνελ διεξήχθη υπό τη μορφή προφορικών τοποθετήσεων και ζωντανού διαλόγου χωρίς γραπτές εισηγήσεις των συμμετεχόντων.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τις πλήρεις τοποθετήσεις και τη συζήτηση του πάνελ στο βίντεο της εκδήλωσης [εδώ](#) (από το 7:30:30 και μετά)

ΠΑΛΙΑΛΕΞΗΣ: Ο κ.Ζαχαρίας Αθουσάκης από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών.

Ποια είναι τα κυριότερα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι τεχνικές εταιρείες της χώρας και τι ανταπόκριση έχετε από την επίσημη Πολιτεία, από τα αρμόδια Υπουργεία;

Κύριε Αθουσάκη, έχετε τον λόγο.

Ζ.ΑΘΟΥΣΑΚΗΣ: Κύριε Παλιαλέξη, ευχαριστούμε για την πρόσκληση. Συγχαίρουμε τους οργανωτές και για το φετινό ωραίο Συνέδριο, που ήδη είναι σε εξέλιξη. Αλλά επειδή έχει περάσει η ώρα και αισθανόμαστε λίγο κουρασμένοι όλοι μας, και οι πάνω και οι κάτω –οι κάτω είναι πάρα πολύ λίγοι- αισθανόμαστε σαν “ορφανά” του Συνεδρίου.

ΠΑΛΙΑΛΕΞΗΣ: Κύριε Αθουσάκη, να πούμε ότι το Συνέδριο εκπέμπεται και ζωντανά με live streaming. Υπάρχει ευρύτατη δημοσιογραφική κάλυψη απ’ όλα τα εθνικά μέσα. Δηλαδή, δεν είναι μόνο η φυσική παρουσία. Είναι και η παρουσία του Συνεδρίου στον διαδικτυακό χώρο.

Ζ.ΑΘΟΥΣΑΚΗΣ: Είναι μια παρηγοριά μικρή.

Το πάνελ του Υπουργού Σταϊκούρα με τους 5 μεγάλους ανέδειξε πάρα πολλά προβλήματα. Προβλήματα τυχαίως έχουν και οι μεγάλοι. Μας τα είπαν. Δεν πληρωνόμαστε, λάθος οι Μελέτες, δε βρίσκουμε εργατοτεχνικό Προσωπικό -τα είπαν

ωμά. Εγώ όμως, πίσω απ' αυτό, θα αναδείξω ότι είναι μία προθέρμανση ότι τα μεγάλα Έργα οδηγούνται σε καθυστερήσεις. Ένεκα των καθυστερήσεων αυτών που βλέπουμε να έρχονται, παρουσιάζονται τώρα με κάποια προβλήματα από την αρχή της έναρξης των Έργων αυτών.

Δε μας είπαν ότι πήραμε 16 δις συμβασιοποιημένα σήμερα Έργα, τα οποία εάν κοιτάξουμε τους πίνακες που είχαν ανακοινώσει πίσω τι κύκλο εργασιών εκτελούν οι 5 μαζί κάθε χρόνο, δεν ξεπερνούν το 2,5 δις. Να διαιρέσουμε τα 16 δις και τα 4 που έρχονται και είναι δημοπρατημένα για τους μεγάλους και μόνο δια του 2,5 – 3, θέλουμε μια δεκαετία να τελειώσουν τα Έργα. Πότε θα παραδοθούν τα Έργα τα μεγάλα, λοιπόν, στο κοινωνικό σύνολο, υπέρ του κοινωνικού συνόλου; Πώς θα γίνει να μη χαθούν πόροι; Εκεί είναι το μέγα πρόβλημα. Κανείς δε μίλησε για όλα αυτά. Εγώ νομίζω ότι αποκρυφτήκανε.

Ποια είναι η αιτία, όμως, αυτών των φαινομένων; Η αιτία είναι μία, για την οποία ελέγχεται η Κυβέρνηση -ωμά! Υπάρχουν 500 εταιρείες-μέλη του ΣΑΤΕ. Υπάρχουν 2.000 ατομικές επιχειρήσεις -Μηχανικοί, παρακαλώ- οι οποίοι είναι από πίσω και είμαστε εγκλωβισμένοι 5 χρόνια. Πολλοί από μας έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε Επενδυτικά Προγράμματα. Πολλοί έχουμε τη δυνατότητα να συγχωνευτούμε, να ενωθούμε και να αποτελέσουμε έναν κρίκο κατασκευαστικό, εφάμιλλο και ισοδύναμο των 5 μεγάλων. Δε μας το επέτρεψε η Κυβέρνηση, παράτυπα και παράνομα.

Οι Ευρωπαϊκές Οδηγίες του '14 πέρασαν τα κατασκευαστικά Μητρώα στον 4412/16. Παραπέμφθηκε σε Προεδρικό Διάταγμα. Το Προεδρικό αυτό Διάταγμα βγήκε το '18. Και εκεί καθυστερημένα. Και ήρθε το '19 και "μπήκε στο ψυγείο", παράτυπα. Στείλαμε το ΦΕΚ στους Ευρωπαίους ότι «να, υπάρχουν και τα Μητρώα λειτουργούν». Πώς όμως; Με μια άλλη απόφαση που "μπήκαν στο ψυγείο".

Δεν μπόρεσε, λοιπόν, ο κατασκευαστικός κόσμος των 2.500 ατόμων, των 500 εταιρειών που εκπροσωπεί ο ΣΑΤΕ να κάνουν Επενδυτικά Προγράμματα ενόψει των πολλών έργων που ερχόταν και διεβλέπετο αυτό. Και εξάλλου, ο ίδιος ο Υπουργός Σταϊκούρας είπε ότι θέλουμε σχεδιασμό, προβλέπουμε τον σχεδιασμό, ερχόμαστε στον σχεδιασμό των Έργων. Πρέπει να του απαντήσει κάποιος ότι στον σχεδιασμό των εταιρειών και των φορέων που θα κατασκευάσουν τα Έργα απέτυχαν. Δεν μας έδωσαν τη δυνατότητα να αναπτυχθούμε.

Και ω το περίεργο! 5 χρόνια "στο ψυγείο". Κάποιοι το ανακάλυψαν. Ήταν ίσως σοβαρές οι συνέπειες. Και μία βραδιά, 2/5/, Μεγάλη Βδομάδα, με Διαπιστωτική

Πράξη ενεργοποιήθηκε το Προεδρικό Διάταγμα. «Α, πρέπει να βρούμε άλλον μηχανισμό να πάμε πίσω». Υπάρχει μια πλατφόρμα που πρέπει να υποβάλλουν αιτήσεις με τα πακέτα τους, τα δικαιολογητικά τους όλες οι εταιρείες. Αυτή η πλατφόρμα δε λειτούργησε μέχρι σήμερα, παρά που πέρασαν 4 μήνες.

Η απάντηση του Υπουργείου είναι «έχει παιδικές αρρώστιες». Μα, ένα παιδάκι άμα το έχεις άρρωστο 4 μήνες χωρίς θεραπεία, σήμερα θα του κάναμε μνημόσυνα!

Μνημόσυνα, λοιπόν, θα γίνονται αργότερα στις καθυστερήσεις των Έργων, διότι δεν μπορούν οι μεγάλοι, κατά την άποψή μου εμένα κι εδώ είμαστε και θα τα δούμε. Αλλά είναι και οι απαλλοτριώσεις, που θα τις δικαιολογήσουν τις παρατάσεις. Είναι και οι Μελέτες, που θα τις δικαιολογήσουν.

Άρα, λοιπόν, ήρθαμε σε ένα στάδιο να μην έχουμε ανταγωνιστικότητα, πρώτον, και φορείς περισσότερους προκειμένου να κατασκευαστούν τα δημόσια Έργα σήμερα.

Και το δεύτερο αιτιατό του Νόμου. Δε μας επέτρεψαν να απελευθερωθούμε από το ανεκτέλεστο λεγόμενο. Κάθε εταιρεία έχει ένα δικαίωμα να παίρνει ένα μικρό ποσό Έργων. Οι μεγάλες δεν το έχουν αυτό. Άρα, και από αυτή την πλευρά βρεθήκαμε κάτω. Γίνονται προσφυγές στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια. Κάποια στιγμή αυτά θα αναδειχθούν.

Άρα, λοιπόν, σήμερα κινδυνεύουν τα μεγάλα Έργα να μην μπορούν να απορροφήσουν τους πόρους και να αποπερατωθούν εγκαίρως, να δοθούν στο κοινωνικό σύνολο, ένεκα του κακού σχεδιασμού του Υπουργείου στο θέμα των Μητρώων Εργοληπτικών Επιχειρήσεων.

.....

ΠΑΛΙΑΛΕΞΗΣ: Πρόεδρε, να 'ρθω ξανά σε σας. Έχει ανοίξει η βεντάλια των κρίσιμων ζητημάτων του Κλάδου. Έχουμε την κλιματική αλλαγή από την άλλη πλευρά που έχει δημιουργήσει καινούργιες προκλήσεις και καινούργιες απαιτήσεις για την κοινωνία. Είναι η δεύτερή σας θητεία. Έχετε μια δυναμική παρουσία.

Ζ.ΑΘΟΥΣΑΚΗΣ: Η τρίτη.

ΠΑΛΙΑΛΕΞΗΣ: Η τρίτη σας, με συγχωρείτε. Τρίτη θητεία τώρα. Περνάνε τα χρόνια.

ΜΕΛΟΣ: Καθόλου για τον κ.Αθουσάκη. Είναι μάχιμος!

ΠΑΛΙΑΛΕΞΗΣ: Εσείς παραμένετε μάχιμος και δημιουργικός, ακριβώς. Πείτε μας, ποιες είναι οι προτεραιότητές σας;

Ζ.ΑΘΟΥΣΑΚΗΣ: Είμαστε εδώ τα “ορφανά”, όπως είπα, του κατασκευαστικού Κλάδου. Να πιάσουμε να ενωθούμε, συνάδελφοι. Ήρθε η ώρα! Η Ελλάδα έχει 10 εκατομμύρια κόσμο. Δεν μπορεί να έχει Εργοληπτικές Οργανώσεις 4. Πρέπει να έρθει η στιγμή να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα κοινά. Εγώ πρώτος παραδίδω την καρέκλα μου προς τον σκοπό αυτό.

Συνεπώς, εν τη δυνάμει και εν τη ενώσει θα μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα των ισχυρών και των ασθενών, που λέμε. Αυτή τη στιγμή πρέπει να αντιμετωπιστούν όλα τα προβλήματα αυτά που αναφέρθηκαν και της αναθεώρησης των δημοσίων Έργων, που κατά κάποιον τρόπο είναι αναγκαστικού δικαίου. Δε μας κάνει χάρη η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση, από τη στιγμή που δεν μπορεί να κρατάει σταθερές τις τιμές της ημέρας δημοπρασίας, πρέπει τις αυξήσεις να τις δίνει στον κάθε ανάδοχο. Αυτό το πράγμα πρέπει να μπει σε κανόνες.

Αλλά τι να πει η Κυβέρνηση, όταν εμείς είμαστε ανάδοχοι έργων 3 δις, οι 2.500 μονάδες, 500 εταιρείες και 2.000 μονάδες και από την άλλη πλευρά τα 3 δισεκατομμύρια Έργα, αν πάρουν μια αναθεώρηση δίκαιη, πρέπει να την πάρουν και τα μεγάλα Έργα. Οπότε ξεφεύγει από τον προϋπολογισμό.

Άρα, εγώ πάντα λέω ότι ο εχθρός των μικρομεσαίων Έργων είναι τα μεγάλα Έργα -με την καλή έννοια πάντα, βέβαια.

Συνεπώς, πρέπει να μπουν κανόνες αναθεώρησης ανάλογα με τα ποσά και τους προϋπολογισμούς των Έργων, διότι άλλα έξοδα έχει ένα μικρομεσαίο Έργο και άλλα έχει ένα μεγάλο Έργο. Στο κάτω-κάτω της γραφής, εμείς στον ανταγωνισμό τον βαρύ που βρισκόμαστε για τα 3 δις έχουν αναληφθεί τα Έργα αυτά με πάνω από 30% έκπτωση, λόγω ανταγωνισμού.

Άρα, έχουμε κάθε λόγο να θέλουμε την αναθεώρησή μας. Πρέπει, λοιπόν, να πάει κλιμακωτά, ανάλογα με τον προϋπολογισμό των Έργων.

Θέλουμε να πληρωνόμαστε εγκαίρως. Δεν είναι πολλά τα λεφτά τα δικά μας. Εμείς κυρίως κάνουμε Έργα Δήμων και Περιφερειών. Τα κάνουμε στη γειτονιά του κόσμου. Τα βλέπει ο κόσμος. Δεν είμαστε η χοάνη των μεγάλων Έργων, των φραγμάτων, των οδικών αρτηριών, των κοιλαδογεφυρών. Εμείς όποια Έργα κάνουμε, τα βλέπει ο πολίτης μπροστά του και τα απολαμβάνει. Αναπλάσεις, σχολικά κτίρια. Όλα αυτά πρέπει να προσεχθούν ιδιαίτερα.

Συνεπώς, έχουμε και το θέμα ότι πρέπει κάποια στιγμή το Προσωπικό που κρατάμε τόσα χρόνια εμείς και το έχουμε δημιουργήσει (στελέχη, μηχανικοί, χειριστές, οδηγοί, υδραυλικοί), τους έχουμε εκπαιδεύσει, τους έχουμε μονάδες στις εταιρείες

μας, πρέπει να τους αφήσουν ήσυχους οι μεγάλες εταιρείες. Βέβαια, δεν τρέχουν οι άνθρωποι να τους πάρουν από τα εργοτάξια. Αλλά όταν ακούγεται ότι η τάδε εταιρεία που έχει αναλάβει τα Έργα με μικρή έκπτωση του 3% δίνει τόσο του χειριστή, ο άλλος ο δικός μας θα 'ρθει να πει *«αφεντικό, ή μου δίνεις και εμένα τόσα ή φεύγω»*. Έχουμε μεγάλο πρόβλημα πάνω σ' αυτό το σημείο πώς θα το αντιμετωπίσουμε.

Πρέπει, λοιπόν, να είναι μαζική η εξεύρεση τεχνικού δυναμικού. Και προπαντός τώρα που, όπως δήλωσα, υπάρχει προβληματισμός πώς θα τηρηθούν τα χρονοδιαγράμματα στα μεγάλα Έργα από τους 5. Πρέπει να το τονίσουμε αυτό. Αν θέλουν να τους βοηθήσουμε, ας πουν –και το κάνω πρόταση- *«ελάτε, έχουμε αυτά τα γενικά έξοδα, θέλουμε αυτό το κέρδος, πάρτε με τις υπόλοιπες τιμές να εκτελέσετε κομμάτια των Έργων»*. Δεν το κάνουν. Στυμμένες λεμονόκουπες μας θέλουν.

Και όσον αφορά τις μη πληρωμές, είναι μια σημαντική –που θα τη θέλουν και οι συνάδελφοι- πρόταση ότι το Δημόσιο έχει φερεγγυότητα. Έχουμε υπογεγραμμένους, εγκεκριμένους λογαριασμούς πιστοποίησης. Δεν έχει φερεγγυότητα το Δημόσιο να τα κάνει αξιόγραφα, να πηγαίνουμε σε μια Τράπεζα να παίρνουμε τα λεφτά μας και η Τράπεζα να παίρνει τους ανάλογους τόκους μέχρι να καταθέσει το Δημόσιο τα χρήματα; Γιατί δε γίνεται αυτό το πράγμα;

Ευχαριστώ.
